18/12/2020

“Ο μακάριος Σάββας παιδιόθεν έλαβε τον αγιασμό του Θεού”

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Την Παρασκευήν, 5/18 Δεκεμβρίου 2020, τιμήθηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η εορτή του Σάββα του Ηγιασμένου, στην ιερά Μονή του, που βρίσκεται στην έρημο την κειμένη στην έρημο της Ιουδαίας.

Η μνήμη του οσίου τιμήθηκε με κατανυκτική ολονύκτια αγρυπνία, της οποίας προεξήρχε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ.

Στην ομιλία του ο Μακαριώτατος, μεατξύ άλλων, υπογράμμισε: “ο μακάριος Σάββας παιδιόθεν έλαβε τον αγιασμόν υπό του Θεού Πατρός διά της ενοικήσεως εν αυτώ του Αγίου Πνεύματος διά του Υιού του Θεού και Σωτήρος ημών Χριστού”.

Αναλυτικά η ομιλία:

«Μεγάλα τά ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τά θελήματα αὐτοῦ·... ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καί κρίσις· πισταί πᾶσαι αἱ ἐντολαί αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καί εὐθύτητι», (Ψαλμ. 110, 2, 7-8).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Εὐφραίνεται σήμερον ἡ ἔρημος καί ἀγαλλιᾶται χαρμοσύνως ἡ χώρα τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐπιτελουμένῃ θείᾳ μνήμῃ Σάββα τοῦ θεόφρονος καί ἡγιασμένου ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Λαύρᾳ. Καί τοῦτο διότι ὁ Πατήρ ἡμῶν Σάββας ἀνεδείχθη τῶν ἀγγέλων ἰσοστάσιος, τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνος, τῶν Προφητῶν συνόμιλος καί συγκληρονόμος τῶν Μαρτύρων καί Ἀποστόλων.

Τό πρό τῶν ὀφθαλμῶν κείμενον ἄφθαρτον καί εὐωδιάζον σκήνωμα τοῦ θεοφόρου Σάββα ἀποτελεῖ τεκμήριον καί μαρτύριον ἀδιάψευστον, ὅτι οὗτος ἐγένετο δοχεῖον τῶν δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ.

Οὗτος χοϊκός ἄνθρωπος ὤν, ἐνεδύσατο τόν Χριστόν γενόμενος οὕτως φῶς Χριστοῦ, καί παρ᾽ αὐτοῦ λαβών τῶν θαυμάτων τήν ἐνέργειαν ἔπεισε τούς ἀσκουμένους μετ᾽ αὐτοῦ καταφρονεῖν τῶν ἡδέων τοῦ κόσμου καί τῆς σαρκός τό φρόνημα ὡς ἐναργέστατα ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ: «Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τήν ἀρετήν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καί παρ᾽ αὐτοῦ λαβών τῶν θαυμάτων τήν ἐνέργειαν, ἔπεισας τούς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δέ τῷ θείῳ φωτί, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καί ἡμῶν τάς διανοίας, Σάββα Πατήρ ἡμῶν».

Ὁ τῷ φωτί τοῦ Χριστοῦ ἐλλαμφθείς θεῖος Σάββας, ἐπ᾽ οὐδενί ἀμφέβαλλεν ὅτι τά ἔργα τῶν χειρῶν τοῦ Κυρίου εἶναι ἀλήθεια καί κρίσις, δικαιοσύνη, διότι ὁ Κύριος εἶναι ἀξιόπιστος, ἀληθής εἰς τούς λόγους αὐτοῦ καί οἱ λόγοι Του εἶναι δίκαιοι.

Ἑρμηνεύων τούς Δαυϊτικούς λόγους: «Πισταί πᾶσαι αἱ ἐντολαί αὐτοῦ [τοῦ Κυρίου] (Ψαλμ. 110,7), ὁ Ἱερός Χρυστόστομος λέγει: Τί ἐστί, πισταί; Βέβαιαι μένουσαι. Κἄν γάρ παραβαθῶσιν, αἱ τιμωρίαι ἔπονται, καί αὗται [=αἱ ἐντολαί] οὐ σαλεύονται· εἰ δέ ἄνθρωποι παραβῶσιν, ἀλλ᾽ ὁ Θεός αὐτάς ἐκδικεῖ».

«Ὅτι αἱ ἐντολαί τοῦ Κυρίου οὐ σαλεύονται, διότι εἶναι ἐστηριγμέναι εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καί ἐν εὐθύτητι», (Ψαλμ. 110,7), ἐπιμαρτυρεῖται ἀπό τούς προσευχητικούς λόγους τοῦ Ἰησοῦ ὑπέρ τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ:

«Πάτερ ἁγίασον αὐτούς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σός ἀλήθειά ἐστι. καθώς ἐμέ ἀπέστειλας εἰς τόν κόσμον, κἀγώ ἀπέστειλα αὐτούς εἰς τόν κόσμον· καί ὑπέρ αὐτῶν ἐγώ ἁγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα καί αὐτοί ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ». (Ἰωάν. 17, 17-19).

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους τοῦ Κυρίου, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Ἀπόστολος γάρ καί Ἀρχιερεύς τῆς ὁμολογίας ἡμῶν γέγονεν Ἰησοῦς κατά τήν τοῦ Παύλου φωνήν (Ἑβρ. 3,1), κατά γε τό πρέπον τῇ ἀνθρωπότητι σχῆμα καί τῷ τῆς κενώσεως τρόπῳ· προκεχειρισμένους δέ ἅπαξ εἰς τοῦτο τούς μαθητάς, δεῖσθαι δή πάντως τοῦ ἁγιάζεσθαι φησί παρά τοῦ Ἁγίου Πατρός ἐνοικίζοντος αὐτοῖς, δηλονότι δι᾽ Υἱοῦ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον». [Καί ἁπλούστερον, παρ᾽ ὅλα αὐτά ὁ Ἰησοῦς, ὡς λέγει ὁ Παῦλος, ἐγένετο Ἀπόστολος καί Ἀρχιερεύς τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, σύμφωνα μέ τήν μορφήν, ἡ ὁποία ἁρμόζει εἰς τήν ἀνθρωπότητα καί τόν τρόπον τῆς κενώσεως. Εὐθύς ὡς οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι ἐξελέγησαν, οὗτοι ἔπρεπε νά ἁγιασθοῦν ἀπό τόν ἅγιον Πατέρα, ἐνοικίζοντας (ἐμφυτεύοντας) εἰς αὐτούς τό

Ἅγιον Πνεῦμα διά τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ].

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Σάββας δύναται νά θεωρηθῇ «λεῖμμα κατ᾽ ἐπιλογήν χάριτος», (Ρωμ. 11,5), ὡς διακρίνεται τοῦτο ἀπό τήν ἀπόκρισιν (=ἀπάντησιν) αὐτοῦ εἰς τόν Μέγαν Εὐθύμιον: «γινώσκω, Τίμιε Πάτερ, ὅτι ὁ πάντων προνοητής Θεός, σωθῆναί με βουλόμενος, ὡδήγησέ με εἰς τάς ἁγίας σου χεῖρας ἐλθεῖν. Τότε ὁ μέγας Εὐθύμιος τῷ μακαρίτῃ αὐτόν ἀπέστειλεν Θεοκτίστῳ, δηλώσας αὐτῷ ποεῖσθαι αὐτοῦ φροντίδα ὡς μέλλοντος τῇ τοῦ Χριστοῦ Χάριτι ἐν τῇ μοναχικῇ διαπρέψαι πολιτείᾳ».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ μακάριος Σάββας παιδιόθεν ἔλαβε τόν ἁγιασμόν ὑπό τοῦ Θεοῦ Πατρός διά τῆς ἐνοικήσεως ἐν αὐτῷ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διά τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ἰδού λοιπόν διά τί ὁ Πατήρ ἡμῶν ὅσιος Σάββας καλεῖται «ἡγιασμένος». Οὗτος «ἐκκαθάρας ἑαυτόν... ἐγένετο σκεῦος εἰς τιμήν ἡγιασμένον καί εὔχρηστον τῷ Δεσπότῃ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν», (Β΄Τιμ. 2,21).

Τόν ἡγιασμένον καί εὔχρηστον τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν τιμᾷ καί γεραίρει σήμερον ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, διό καί μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: «Ὡς ἀπό βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος, προσενεχθείς δι᾽ ἀρετῆς, Σάββα μακάριε, τῷ σέ πρίν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστής

τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος, διό κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε».

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἐκάλεσε πάντας ἡμᾶς ὁ ὅσιος Σάββας, δηλονότι εἰς τήν συμμετοχήν τῆς Χάριτος τοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἁγιασμοῦ αὐτοῦ, διά τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς τόν Σωτῆρα καί λυτρωτήν, Θεόν τῶν ὅλων καί κύριον τεκούσης διά σαρκός ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ, Οὗ τήν θείαν Γέννησιν ἀξιωθῶμεν ἑορτάσαι ἐν εἰρήνῃ καί ὑγιείᾳ ψυχῆς τε καί σώματος». Ἀμήν. Ἔτη πολλά!